

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/107/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437479
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6122437479.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovéj v spore žalobcu: A. B. C., D., E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. H. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, proti žalovanej: A. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou soukeník - štrpka s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Strážnická 8141/5, IČO: 36 862 711, o zaplatenie 113,45 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. septembra 2024, č. k. 14C/48/2022-338, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca proti žalovanej domáhal náhrady škody za vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska a späť v sume 113,45 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že strany sporu viedli na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P/54/2019 konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu a na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/91/2019 vedú konanie o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č. k. 18P/54/2019-1980 bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019, č. k. 12P/44/2019-76 na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P/54/2019 tak, že žalobca je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si maloletého riadne na styk pripraveného prevezme pred kultúrnym domom v F., J. K. J. a na tom istom mieste maloletého žalovanej vráti. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť 21.10.2021. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia išiel 11.12.2021 prevziať maloletého a za účelom tohto stretnutia pricestoval z miesta svojho bydliska z F.. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, čo sa zaobišlo bez náležitej odozvy žalovanej. Žalovaná žalobcovi stručne oznámila, že rozhodnutie je zrušené, o čom žalobca nemal vedomosť, nakoľko žiadne rozhodnutie mu nebolo doručené a neskôr žalovaná uviedla, že maloletý aj tak odmieta realizáciu styku, a preto styk nie je možné uskutočniť. Žalovaná neumožnila žalobcovi ani len vidieť maloletého, na ostatné správy nereagovala, následne žalobca privolať príslušníkov polície. Žalobca mal za to, že uplatnený nárok na náhradu škody spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na jeho cestu z F. do F. a späť, keď zodpovednosť za zmarený styk preberá

výlučne žalovaná, ktorá maloletého na styk riadne nepripravila, ako jej to vyplýva z povinností, uložených predmetným uznesením. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že komunikácia medzi ňou a žalobcom prebehla deň pred údajne vzniknutou škodou, a teda deň pred tým, ako sa mal údajne uskutočniť styk otca s maloletým synom. Žalobca tak bol vopred od nej informovaný o tom, že styk sa nemá uskutočniť, keďže došlo k zrušeniu rozhodnutia uznesením Krajského súdu v Trenčíne. Žalobca podľa žalovanej účelovo uvádza, že nevedel o zrušení predmetného uznesenia. Žalovaná uviedla, že dňa 01.12.2021 bolo Okresným súdom Prievidza matke a otcovi maloletého prostredníctvom ich právnych zástupcov doručované uznesenie krajského súdu. Dňa 02.12.2021 sa na Okresnom súde Bratislava IV uskutočnilo pojednávanie v konaní o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, vedeného pod sp. zn. 13P/91/2019. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu oboznámila žalobcu a jeho právneho zástupcu o uznesení krajského súdu a o odôvodnení jeho rozhodnutia priamo na pojednávaní ohľadne ich rozvodu. Po pojednávaní konanom dňa 02.12.2021 začala žalovaná pripravovať maloletého na styk so žalobcom v rozsahu pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia, teda v nepárnu sobotu bez prespatia. Mala za to, že styk žalobcu s maloletým prebehne v nepárnu sobotu v rozšírených hodinách, a to od 12.00 hod. do 17.00 hod. Dňa 10.12.2021 o 9.55 hod. kontaktoval žalobca žalovanú prostredníctvom SMS správy s tým, že maloletého syna si príde prevziať v sobotu o 10.00 hod., na čo žalovaná reagovala SMS správou, že neodkladné opatrenie s prespaním bolo zrušené. Dňa 11.12.2021 o 9.56 hod. žalobca informoval žalovanú prostredníctvom SMS správy, že sa nachádza na námestí, na čo žalovaná reagovala SMS správou, že o zrušení neodkladného opatrenia v rozsahu s prespaním žalobca vedel od 02.12.2021. Žalovaná mala za to, že žalobca nie je oprávnený uplatňovať si voči nej nárok na náhradu škody, ktorá mu údajne vznikla, ak vznik škody bol spôsobený práve jeho konaním. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 415 a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju zamietol. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021 bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č. k. 18P/54/2019-1980. Vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uznesením okresného súdu zo dňa 04.10.2021 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený styk žalobcu s maloletým B. tak, že bol oprávnený stretávať sa s ním každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele 18.00 hod. Zrušením tohto uznesenia sa obnovila pôvodná úprava styku ešte podľa predchádzajúceho uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019, č. k. 12P/44/2019-76, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktoré upravilo styk tak, že žalobca bol oprávnený stretávať sa s maloletým každú nepárnu sobotu v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. Dňa 11.12.2021, keď sa mal uskutočniť styk žalobcu s maloletým, žalobca ešte nemal od súdu doručené uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021. Súd uviedol, že z elektronickej mobilnej komunikácie, ktorá prebiehala medzi žalobcom a žalovanou v dňoch 10.12.2021 a 11.12.2021, vyplýva, že žalovaná dňa 10.12.2021 oznámila žalobcovi, že neodkladné opatrenie so stretávaním o 10.00 hod. bolo zrušené. Dňa 11.12.2021 uvedenú informáciu oznámila žalobcovi opakovane, pričom sa odvolala aj na to, že to žalobcovi malo byť známe už od 02.12.2021. Z e-mailovej komunikácie právnych zástupcov strán zo dňa 10.12.2021 vyplýva, že kancelária právneho zástupcu žalovanej oznámila kancelárii právneho zástupcu žalobcu informáciu o vydaní uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021. Uvedené uznesenie tvorí zároveň prílohu tejto e-mailovej správy, bolo teda zasielané (ako informácia právnenému zástupcovi žalobcu) v rovnaký deň. Z uvedeného vyplýva, že do dispozície žalobcu bola už dňa 10.12.2021 poskytnutá informácia o zrušení neodkladného opatrenia, ktorým bol upravený styk žalobcu s maloletým aj s prespatím a muselo mu byť zrejme, že sa tak obnovuje pôvodná úprava styku s maloletým, ktorá sa mala realizovať v nepárne soboty v rozsahu troch hodín a bez prespatia. Žalobca touto informáciou preukázateľne disponoval, keďže kópiu uvedenej mobilnej komunikácie predkladal súdu ako dôkaz on sám. Súd ďalej uviedol, že podľa právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie konajúci vo veci po jej zrušení a vrátení v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný, je možné zľaviť z požiadavky, ktorá účastníkovi ukladá splniť povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím iba v prípade, ak by splneniu tejto povinnosti bránili objektívne okolnosti. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie skúmať potencionálnu existenciu takýchto objektívnych okolností. Následne súd uviedol, že z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021 okrem iného vyplýva, že vzhľadom na zmenené skutkové okolnosti, spočívajúce v dlhodobej neprítomnosti plnohodnotného kontaktu medzi maloletým dieťaťom a otcom (žalobcom) musí nadviazanie opätovného kontaktu otca s dieťaťom a jeho prehlbovanie mať formu postupného adaptačného procesu, aby sa tak prirodzeným (nenásilným) spôsobom obnovili

oslabené vzájomné väzby medzi otcom a dieťaťom a zároveň sa eliminovalo akékoľvek významnejšie riziko, že maloleté dieťa by takú náhlu zmenu v podobe odrazu dvoch celých dní s prespaním strávených s otcom, s prihliadnutím aj na tvrdenia matky (žalovanej), že maloleté dieťa nezvláda prespávania mimo domu ani v jej prítomnosti a ďalšie by nemuselo bez nezvratiteľných dôsledkov na jeho psychický a emocionálny stav zvládnuť. Odvolací súd preto považoval za nevyhnutné zrušiť nastolenú úpravu stretávania otca s maloletým dieťaťom a zastával názor, že je potrebné nastaviť postupný adaptačný proces za primeraných podmienok tak pre maloleté dieťa, ako aj oboch rodičov, výsledkom ktorého môžu byť obnovené, rozvíjajúce sa, stabilné a upevnené vzájomné vzťahy medzi otcom a maloletým dieťaťom za primeranej spolupráce s matkou, s prihliadnutím aj na nariadené odborné poradenstvo rodičom. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s uvedeným zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.11.2021 dospel k záveru, že v záujme maloletého dieťaťa strán sporu nebolo dňa 11.12.2021 uskutočniť styk so žalobcom s prespaním do 12.12.2021. Primerané záujmom maloletého dieťaťa naopak bolo uskutočnenie styku s otcom len v pôvodnom rozsahu troch hodín. Uvedenú okolnosť súd považoval za takú objektívnu okolnosť, ktorá bránila splneniu povinnosti, ktorú mala žalovaná ako matka uloženú v tom čase ešte vykonateľným rozhodnutím, a to uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č.k. 18P/54/2019-1980. Súd uviedol, že zodpovednosť za škodu rodiča, ktorý neumožní druhému rodičovi súdom upravený styk s maloletým dieťaťom, bola opakovane judikovaná už staršou judikatúrou. Ide napríklad o rozhodnutie vydané pod R 12/1990, v zmysle ktorého „rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému z rodičov v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke (napr. o ochorení dieťaťa), brániacej uskutočneniu styku s maloletým na určitý čas“. Taktiež Najvyšší súd ČSSR v rozhodnutí sp. zn. 1Cz 24/89 konštatoval, že „žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu; za účelom realizácie týchto neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda“. Uvedená judikatúra je pritom akceptovaná aj aktuálnou rozhodovacou činnosťou slovenských súdov. Súd prvej inštancie zdôraznil, že je taktiež názoru, že pokiaľ v situácii, keď má jeden z rodičov rozhodnutím súdu upravený styk s maloletým a tento styk sa neuskutoční z dôvodov, ktoré nastali na strane druhého rodiča, pričom tento rodič včas vopred neinformoval oprávneného rodiča, že sa styk neuskutoční, má rodič, ktorý je oprávnený na styk s maloletým dieťaťom právo na náhradu škody voči druhému rodičovi. Táto škoda môže spočívať aj v peňažných prostriedkoch vynaložených na uskutočnenie cesty oprávneného rodiča do miesta, kde sa mal styk s maloletým dieťaťom uskutočniť. Súd však v danej veci dospel k záveru, že tu existovali objektívne okolnosti, na základe ktorých sa styk žalobcu s maloletým nemohol uskutočniť dňa 11.12.2021 v rozsahu s prespaním podľa v tom čase vykonateľného uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č. k. 18P/54/2019-1980. Žalovaná zároveň vopred dňa 10.12.2021, teda deň pred plánovaným stykom upozornila žalobcu prostredníctvom správy zaslanej v elektronickej mobilnej komunikácii, že sa tento styk nebude môcť uskutočniť. Týmto si splnila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ, aby predišla škode. Nemôže tak zodpovedať žalobcovi za škodu, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň súd dodal, že dňa 11.12.2021 sa napokon neuskutočnil ani styk žalobcu s maloletým v rozsahu troch hodín bez prespania podľa pôvodnej úpravy, teda podľa neodkladného opatrenia nariadeného uznesením, č. k. 12P/44/2019-76 zo dňa 14.10.2019. Žalobca sa však nedomáhal náhrady škody za tento neuskutočnený styk, ale len za styk, ktorý sa mal uskutočniť v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza, č. k. 18P/54/2019-1980 zo dňa 04.10.2021. Vyplýva to z obsahu žaloby, keď žalobca žiadal odovzdať maloletého za účelom realizácie styku len v čase od 14.00 hod. v sobotu do nedele 18.00 hod. Súd sa preto nemohol zaoberať prípadnou náhradou škody za neuskutočnený styk bez prespania, keďže to nebolo predmetom žaloby. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a v spore úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal, že súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne a nevhodne dotvoril objektívny dôvod z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.11.2021, č. k. 27CoP/70/2021-2189, keď v bode 20. napadnutého rozhodnutia tvrdí, že „v záujme maloletého dieťaťa strán sporu nebolo dňa 11.12.2021 uskutočniť styk so žalobcom s prespaním do 12.12.2021. Primerané záujmom maloletého dieťaťa naopak bolo uskutočnenie styku s otcom len v pôvodnom rozsahu troch hodín“, čo podľa jeho názoru z odôvodnenia uznesenia nevyplýva. Podľa jeho názoru súd nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov, keď v konaní nebol žalovanou preukázaný a súdom ani len pomenovaný objektívny dôvod, ktorý by odôvodňoval

zmarenie styku dňa 11.12.2021. Trvá na tom, že súdom dotvorený objektívny dôvod nemá oporu v žiadnych zo zákonných ustanovení a v konaní bolo jednoznačne podľa jeho názoru preukázané porušenie právnej povinnosti žalovanej. Opakovane zdôraznil, že dňa 11.12.2021 bolo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č. k. 18P/54/2019-1980, ktoré ho oprávňovalo na styk s maloletým dňa 11.12.2021 od 10.00 hod. do 12.12.2021 do 18.00 hod. On v konaní preukázal a poukázal na skutočnosť, že po tom, ako žalovaná v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím mu styk s maloletým neumožnila, počkal na mieste odovzdania a postupoval v súlade s pôvodnou právnou úpravou v presne vymedzenom postupe ako uvádzal odvolací súd. Prítom žalovaná 10.12.2021 o 20.00 hod. napísala SMS správu: „Prečo o 10.00 hod.? Veď NO s odovzdaním o 10.00 hod. bolo zrušené“, čím je podľa neho nesporne preukázaná vedomosť žalovanej o jej vôli rešpektovať toho času rozhodnutie, teda uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019 s odovzdaním o 14.00 hod. aj napriek jeho nevykonateľnosti. S ohľadom na uvedené bolo v konaní preukázané, že on zotrval pred domom žalovanej aj po 10.00 hod. a SMS správami sa domáhal aspoň umožnenia styku s maloletým v rozsahu nevykonateľného rozhodnutia v rozsahu troch hodín, keď žalovaná odmietla rešpektovať vykonateľné rozhodnutie v rozsahu s prespaním. Toto potvrdzujú správy od neho zasielané žalovanej o 12.55 hod. „halo, prišiel som si pre syna“, o 13.11 hod. „čakám pre domom“, o 13.30 hod. „stále som pred domom“, o 13.40 hod. „odovzdaj mi syna“, o 13.45 hod. „ja som stále pred domom“, o 13.58 hod. „takže ma ignoruješ aj ďalej“. Na žiadnu z týchto správ žalovaná nijakým spôsobom nereagovala a styk o 14.00 hod. mu neumožnila. Súd sa s týmto nijakým spôsobom nevysporiadal a jeho postupom vo veci ho postavil do absolútne neakceptovateľnej pozície. On nemohol procesne postupovať inak, ako uplatniť si nárok na náhradu škody vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Akýkoľvek iný exekučný titul, na ktorý by poukazoval v žalobe, by nebol spôsobilý byť predmetom exekučného titulu a on by sa súdnej ochrany nedomohol. Navyiac, styk v rozsahu od 14.00 hod. do 17.00 hod. sa prekrýva so žalovaným rozsahom styku od 10.00 hod. do 18.00 hod. nasledujúceho dňa. Súd postupom, a to konštatovaním, že žalovaná nezodpovedá za vzniknutú škodu za zbytočne vynaložené cestovné náklady dňa 11.12.2021, mu odňal právnu ochranu domôcť sa nároku na náhradu škody, a tým porušil jeho základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces a rovnako tak hrubo zasiahol do jeho majetkových práv. Bez ohľadu na to, či bolo v záujme maloletého rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie v rozsahu s prespaním, alebo nahradené a dočasne zrušené rozhodnutie v rozsahu troch hodín, on bol dňa 11.12.2021 oprávnený na stretnutie s maloletým a za tým účelom dňa 11.12.2021 aj vynaložil cestovné náklady. Tým, že žalovaná dieťa na styk nepripravila a tento neumožnila, porušila právnu povinnosť. Na preukázanie dlhodobého účelového a zákerného konania žalovanej okrajovo opätovne poukázal na znalecký posudok č. 144/2020, vypracovaný znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, PhD. v konaní 18P/54/2019. Na záver poukázal na uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Prievidza zo dňa 17.10.2024, ktorým bolo voči žalovanej začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, podľa ktorého dôvodom pre začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia voči matke dieťaťa je dlhodobá a pretrvávajúca nerealizácia styku otca s maloletým z dôvodov neustálych prekážok výlučne na strane matky. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná v lehote sťažnosť a prokurátorka okresnej prokuratúry túto zamietla ako nedôvodnú. Z uvedeného podľa jeho názoru vyplýva právny alibizmus žalovanej, ktorým sa snaží zabrániť jeho styku s maloletým iba na základe subjektívneho, nepodloženého a preukázateľne klamlivého tvrdenia žalovanej, že maloletý s ním styk odmieta. Podľa jeho názoru sa jednalo o úmyselný, účelový postup žalovanej, aby mu zmarila styk s maloletým, porušujúc tak právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave rodičovských práv a povinností. Preto žalovaná v zmysle § 420 OZ zodpovedá za škodu spôsobenú mu jej protiprávnym konaním.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. §

191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval.

6. V predmetnom spore si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu mala podľa jeho tvrdení vzniknúť vynaložením cestovných nákladov na súdom určeny, avšak v dôsledku zavineného konania žalovanej nerealizovaný jeho styk s maloletým dieťaťom dňa 11.12.2021, ktorý styk sa mal uskutočniť od soboty 11.12.2021 od 10.00 hod. s prespaním do nedele 12.12.2021 do 18.00 hod. V žalobe uvádzal, že táto úprava styku s maloletým sa mala realizovať podľa uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č.k. 18P/54/2019-1980.

7. V dôsledku odvolania žalovanej bolo uvedené uznesenie Krajským súdom v Trenčíne, uznesením č.k. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, pričom právnej zástupkyňi žalovanej bolo doručené elektronicky dňa 01.12.2021 a právnemu zástupcovi žalobcu dňa 14.12.2021.

8. Súd prvej inštancie pôvodne o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom č.k. 14C/48/2022-191 zo dňa 10.03.2023 tak, že žalobe vyhovel, pričom konštatoval, že dňa 11.12.2021, kedy sa mal uskutočniť styk žalobcu s maloletým, ešte nemal žalobca doručené zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu a potom tu teda bolo vykonateľné uznesenie zo dňa 04.10.2021, č.k. 18P/54/2019-1980, podľa ktorého sa mal styk uskutočniť. Súd prvej inštancie v predmetnom rozhodnutí uviedol, že aj v prípade akceptácie námietky žalovanej o neopodstatnenosti vykonať neprávoplatne zrušené rozhodnutie o úprave styku s maloletým (v nepárnom týždni od soboty 10.00 hod. do nedele 18.00 hod.), tu zrušením uvedeného rozhodnutia vznikla situácia, že vykonateľným sa stalo skoršie rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019, č.k. 12P/44/2019-76, na základe ktorého bol žalobca oprávnený na styk s maloletým presne v ten istý deň - 11.12.2021, ale v čase od 14.00 od. do 17.00 hod. - aj preto bola žalovaná povinná maloletého žalobcovi odovzdať na styk s ním. Predmetný rozsudok napadla vo veci samej odvolaním žalovaná, v dôsledku čoho došlo k jeho zrušeniu a vráteniu veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/77/2023-306 zo dňa 30.04.2024.

9. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že akceptovať uvádzaný záver súdu prvej inštancie by bolo možné v prípade, pokiaľ by sa žalobca domáhal náhrady škody za zmarený styk s maloletým, tvrdiac rozhodujúce skutočnosti žaloby tak, že na strane žalovanej došlo k porušeniu povinnosti podľa skoršieho rozhodnutia Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019, č.k. 12P/44/2019-76, pričom obsah žaloby takýto nie je. Zároveň by muselo byť východiskom vyhovujúceho rozhodnutia v takomto prípade skutkové zistenie, že dňa 11.12.2021 žiadal žalobca odovzdať maloletého za účelom realizácie styku len v ten deň v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod a nie na styk od soboty 10.00 hod. do nedele (12.12.2021) 18.00 hod. Podľa odvolacieho súdu zostala zásadnou otázkou, či je akceptovateľným dôvodom na neplnenie povinnosti podľa (ešte stále) vykonateľného rozhodnutia súdu o úprave styku žalobcu s maloletým zrušenie tohto rozhodnutia, ktoré je neprávoplatné len preto, že si ho žalobca ešte neprevzal, ale mal o ňom vedomosť. Bolo teda potrebné podľa konkrétnej situácie posúdiť, či realizácia styku žalobcu s maloletým podľa vykonateľného rozhodnutia súdu v čase, keď bolo toto rozhodnutie neprávoplatne zrušené, nepredstavuje takú objektívnu okolnosť, ktorá by bránila splneniu povinností v ňom uložených, pričom podľa názoru odvolacieho súdu sú pre zodpovedanie tejto otázky relevantné najmä dôvody zrušenia rozhodnutia zo dňa 04.10.2021 odvolacím súdom; z hľadiska splnenia prevenčnej povinnosti žalovanej predísť vzniku škody zbytočnou cestou žalobcu na styk, je významná aj otázka informovania žalobcu, že k zrušeniu rozhodnutia došlo. Odvolací súd dal do pozornosti, že žalovaná už pred súdom prvej inštancie uvádzala skutkové tvrdenia o tom, že žalobca a jeho právny zástupca už pred doručením zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu (dňa 14.12.2021) vedeli o zrušení uznesenia o neodkladnom opatrení zo dňa 04.10.2021 už dňa 02.12.2021, kedy sa na Okresnom súde Bratislava IV konalo pojednávanie ohľadne rozvodu žalobcu a žalovanej; žalovaná v priebehu prvoinštančného konania doložila výpis z SMS komunikácie so žalobcom zo dňa 10.12.2021, ako aj mail zo dňa 10.12.2021, adresovaný právnemu zástupcovi žalobcu jej právnym zástupcom, súčasťou ktorého bolo aj predmetné zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu (zo dňa 26.11.2021, č.k. 27CoP/70/2021-2189). Súdu prvej inštancie bolo uložené v ďalšom konaní doplniť dokazovanie o oboznámenie obsahu zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.11.2021, č.k. 27CoP/70/2021-2189 a zistiť dôvody, pre ktoré odvolací súd nepovažoval rozhodnutie za správne (v prípade, ak zrušeným rozhodnutím upravený styk nie je v súlade so záujmom dieťaťa, prichádza do úvahy existencia objektívneho dôvodu pre neplnenie povinnosti podľa rozhodnutia) a taktiež doplniť

dokazovanie o uvádzané dôkazy, navrhované žalovanou k preukázaniu, že do dispozície žalobcu bola poskytnutá informácia o zrušení rozhodnutia, podľa ktorého žalobca žiadal odovzdanie maloletého dňa 11.12.2021 v mieste bydliska matky.

10. Z ust. § 415 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Táto povinnosť sa vzťahuje na všetkých účastníkov občiansko-právnych vzťahov a má formu generálnej prevencie. Pokiaľ dôjde k porušeniu povinnosti predchádzať vzniku škody, vzniká zodpovednosť za škodu spôsobenú takýmto porušením, pričom dôležitá je práve príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou.

11. V preskúmvanej veci, zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, doplnených v konaní po zrušení veci odvolacím súdom bolo preukázané, že žalobca bol viacerými spôsobmi upovedomený o zrušení uznesenia súdu prvej inštancie o styku žalobcu s maloletým s prespávaním pred uskutočnením cesty v sobotu dňa 11.12.2021 na styk s maloletým. Žalovaná dňa 10.12.2021 oznámila SMS správou žalobcovi, že jeho styk s maloletým od soboty 11.12.2021 od 10.00 hod. s prespaním do nedele 12.12.2021 do 18.00 hod sa neuskutoční z dôvodu, že predmetné uznesenie o nariadenom neodkladnom opatrení v zmysle tejto úpravy styku bolo odvolacím súdom zrušené. Rovnako z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že právnemu zástupcovi žalobcu bol právnym zástupcom žalovanej dňa 10.12.2021 zaslaný mail s informáciou o zrušení neodkladného opatrenia aj s prespávaním a v prílohe bolo predmetné zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu pripojené. Taktiež bolo preukázané, že žalobca vedel o zrušení neodkladného opatrenia už z pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV o rozvođe manželstva žalobcu a žalovanej, konaného dňa 02.12.2021, ktorá skutočnosť vyplýva z prehratého zvukového záznamu z tohto pojednávania na pojednávaní Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn. 11C/3/2023, v ktorej veci sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady škody za neuskutočnený styk s maloletým nasledujúci deň, t.j. v nedeľu dňa 12.12.2021. Týmto si žalovaná splnila prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 OZ, preto nezavinila, že žalobca musí znášať náklady spojené s cestovaním z miesta jeho bydliska do miesta bydliska maloletého, pokiaľ sa aj napriek obsahu riadne a včas poskytnutých informácií rozhodol vycestovať do miesta bydliska maloletého a žiadať o odovzdanie maloletého na styk s prespaním.

12. Zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že z oboznámeného zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/70/2021-2189 zo dňa 26.11.2021 nepochybne vyplýva, že dôvodom, pre ktorý došlo k zrušeniu predmetného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia o úprave styku žalobcu s maloletým aj s prespaním dieťaťa u žalobcu bolo, že styk nariadený neodkladným opatrením je v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Z odôvodnenia tohto uznesenia pritom vyplýva, že s poukazom „na zmenené skutkové okolnosti spočívajúce v dlhodobej neprítomnosti plnohodnotného kontaktu medzi maloletým dieťaťom a otcom, nadviazanie opätovného kontaktu otca s dieťaťom a jeho prehlbovanie musí mať formu postupného adaptačného procesu, aby sa tak prirodzeným spôsobom (nenásilným) obnovili oslabené vzájomné väzby medzi otcom a dieťaťom a zároveň sa eliminovalo akékoľvek významnejšie riziko, že maloleté dieťa by takú náhlu zmenu v podobe odrazu dvoch celých dní s prespaním strávených s otcom, s prihliadnutím aj na tvrdenia matky, že maloleté dieťa nevláda prespávania mimo domu ani v jej prítomnosti a ďalšie, by nemuselo bez nezvratiteľných dôsledkov na jeho psychický a emocionálny stav zvládnuť“.

13. V kontexte uvedeného bol potom správny záver súdu prvej inštancie, že v záujme maloletého dieťaťa nebolo dňa 11.12.2021 od 10.00 hod. uskutočniť styk so žalobcom v zmysle uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 04.10.2021, č.k. 18P/54/2019-1980 s prespaním do 12.12.2021. Túto okolnosť súd prvej inštancie správne považoval za objektívny dôvod pre nesplnenie povinnosti žalovanou v zmysle uvádzaného rozhodnutia o neodkladnom opatrení.

14. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal náhrady škody za zbytočne vynaložené náklady na cestu na styk s maloletým v sobotu dňa 11.12.2021 na základe uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 18P/54/2019-1980 zo dňa 04.10.2021 v čase od 10.00 hod. s prespaním do nedele 18.00 hod. (bez prítomnosti žalovanej), jeho žaloba nebola dôvodná a súd prvej inštancie správne túto žalobu zamietol.

15. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že z obsahu žaloby žalobcu nevyplýva, že sa domáhal náhrady škody za zmarený styk s maloletým dňa 11.12.2021 na základe iného rozhodnutia o úprave styku ako na základe zrušeného uznesenia zo dňa 04.10.2021, č.k. 18P/54/2019-1980 a zo skutkových zistení

súdu rovnako nevyplýva, že by sa žalobca domáhal styku s maloletým v tento deň v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na jeho SMS komunikáciu so žalovanou dňa 11.12.2021, z ktorej má vyplývať, že sa domáhal stretnutia s maloletým aspoň na tri hodiny, keď žalovaná odmietla rešpektovať vykonateľné rozhodnutie s prespaním, toto jeho tvrdenie z SMS komunikácie nebolo preukázané. Práve naopak, už z SMS správy žalobcu dňa 10.12.2021 (č.l.11) vyplýva, že sa naďalej domáhal úpravy styku s prespaním, podľa zrušeného uznesenia o neodkladnom opatrení, keď o 9.55 hod. napísal žalovanej: „Zajtra odovzdanie na námestí o 10h podľa NO“, na čo žalovaná o 20.00 hod. reagovala: „Prečo o 10 hod? Veď NO s odovzdaním o 10 hod bolo zrušené“. O 20.02 hod. žalobca reagoval SMS správou: „Ja také rozhodnutie nemám, prídem si pre B. o 10h a vrátim ti ho v nedeľu o 18h. Priprav syna na styk“. V sobotu 11.12.2021 (č.l. 12) reagoval SMS správami - o 9.56 hod.: „Som na námestí“, o 10.11 hod.: „Je 10.11, kde si?“, o 10.16 hod.: „Ignoruješ ma? Idem pred dom, priprav B. na odovzdanie“, o 10.23 hod.: „Som pred domom, odovzdaj mi syna“, na čo reagovala žalovaná SMS správou o 10.27 hod.: „Od 2.12 vieš, že NO je zrušené“, na čo žalobca reagoval ďalšími cca 12 SMS správami, aby mu žalovaná syna odovzdala a vyzýval ju, ho neignorovala a aby rešpektovala platné uznesenie, ktorá komunikácia je zachytená do cca 14.00 hod., kedy žalobca privolal políciu.

16. Odvolacie námietky žalobcu tak odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej nárok na náhradu týchto trov nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).